6. 8. 9. मृद्न ° wohl Wachstafel Внобарвав. in Verz. d. Oxf. H. 181, a, 3. fgg. — b) Binde, Band, Zeugstreisen (Gurt VJUTP. 208): पिट्ट्नाभि: पतानाभिर्विचित्राभिरलंकृतम् (विमानम्) Ввас. Р. 3,23,14. 8, 9, 18. 9, 11,28.33. उन्तीष ° Ràéa-Tab. 4,575. उन्तीष: पट्ना बन्धनार्थ: Schol. zu Катл. Çb. 660, 1. v. u. Apac. Av. 20. neutr. Sucb. 1,68,2. — c) Seidenzeug VJUTP. 42. — d) ein best. Baum, — पट्नाब्य — पट्टी — क्रमुन Vânsp. zu Ak. 2, 4, 2, 21. ÇKDb. — e) N. pr. eines Frauenzimmers Schieffber, Lebensb. 253 (23). — Vgl. चर्मपट्निना, नल °.

पर्निल Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 27, 4. 28, 4. 32, 3. Ueber die Bed. des Wortes s. Hall ebend. 7, 40, N. 29.

पट्टा (पट्ट + ज) n. eine Art Zeug (aus Streisen zusammengesügt?) Gatidu. im ÇKDa. MBu. 2,1847. LIA. II, 565.

पर्देवी (पर् + दे°) s. eine mit der Stirnbinde geschmückte Königin, die Hauptgemahlin des Königs Riéan. im ÇKDn. -- Vgl. पर्मिक्षी, ाज्ञी.

पट्न n. (auch H. 971, Sch. und Vâkase. beim Schol. zu H. 972) und पटनी f. = पत्तन Stadt Dvirterak. im ÇKDr. — Vgl. देवपङ्खी॰, धर्म॰. परुमिक्षी f. = परुदेवी Wils.

पर्रङ्ग n. = पत्रङ्ग (d. i. पत्रङ्ग = पञ्चाङ्ग) Caesalpina Sappan Lin. Riéan. im ÇKDR.

पर्मञ्जनक n. dass. ebend.

पट्टाज्ञी f. = पट्टेवी Verz. d. Oxf. H. No. 339. Schol. zu Kâts. Ça. 872, 2 v. u.

पहुला f. = पताला Canton, Gemeinde Hall in Journ. of the Am. Or. S. 7.41.

पर्व eine Art Zeng Riéa-Tar. 5, 161. Benfer vermuthet पर्त. पर्शाक (पर् -- शाक) m. n. eine Art Gemüsepflanze (नालिता, नाडीच) Çabdam. und Bhâvapa. im ÇKDa.

पट्रमूत्रकारि (पट्ट - सूत्र + 1. कारि) m. Seidenspinner Coleba. Misc. Ess. II, 185.

पट्टार् N. pr. einer Gegend gaņa घूमादि zu P. 4,2,127. पट्टार्क्स (पट्ट + म्रर्क्स f. von म्रर्क्) f. = पट्टेदवी Rågan. im ÇKDa. पट्टा-रोक्स Wils.

पढ़ि m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 195. पत्ति MBs. 6,375. पढ़िका s. u. पढ़का.

परिकाष्ट्य (परिका + झाष्ट्या) m. ein best. Baum. = परी AK. 2,4,8,21. परिकार m. und ेरी f. viell. = पर्मूत्रकार; s. u. कुम्भकार und नापित. परिकालोध m. eine Art Lodbra, = परी, क्रमुक Riéan. im ÇKDa. परिकालाध m. R. Gohn. 2,90,21 nach Gonn. quei che coltivano la pianta lodhra; eher fehlerhast sür ेनापक Bandweber.

पढ़िन् m. = पढ़ि, पढ़िकालोध Svamın bei Buan. zu AK. ÇKDa. पढ़िला m. eine best. Pfianze, = पूतिकारत Gazaba. im ÇKDa. पढ़िलोध m. und ेलोधक m. = पढ़िकालोध Çabban. im ÇKDa.

पार्श्या m. AK. 3,6,3,21. ein Speer mit einer scharfen Schneide: पर्निशा लीक्ट्रांडा यस्तीव्याधार: जुरापम: Vaié. beim Schol. zu Bhatt. 17, 12. H. 787, Sch. Halâs. 2,321 (die Hdschtr.). MBh.3,11385. 13605. 14553. fg. 4,1045. 5,5254. 6,5277. 5280. Sund. 2,3. Abé. 6,15. R. 1,54,22. 6,27,24. Bhâc. P. 8,30,35. Dagak. 56,1 v. u. पर्हिस H. 787. H. ç. 147.

Nach Vaute. 107 ist पढ़िस eine Waffe mit drei Spitzen. — Vgl. पढ़ीश. पढ़िशिन् adj. mit einem Pațți ça bewaffnet Harry. 15114. MBs. 13, 1187. জ্বে≎ 748.

... पट्टीश *eine best. Walfe* Çiva's: त्रिप्यूलपट्टीशधारिन् Haarv. 10658. Wohl fehlerhaft für पट्टिश und nicht eine Corruption von पट्टीश.

पद्भक्त Cyperus hexastachyus communis Nign. Pa.

परृंपाध्याय (परृ + उपा ) m. Aussertiger von Urkunden (über Schenkungen u. s. w.): लिलेख परृंपाध्याया न परा दानपरृकम् Rása-Tar. 5, 896. परृंगिलिका f. Urkunde (über eine Schenkung u. s. w.) Tair. 2, 2, 2. Har. 175. — Wohl परृ + स्रावलि.

पत्, पैठति (ep. auch med.) Duitur. 9,45; पपाठः पठिष्पति. 1) laut hersagen, vortragen Dultup. पठनाष्ट्यायिकाः - रमियष्ये मक्रीपालम् MBu. 4, 55. इत्येवं मलमाग्रेयं पठन्या जुद्धपादिभुम् MBu. 2, 1154. R. 1, 24, 14. Çâk. 93, 13. VARÂH. BRH. S. 42 (43), 52. 56. KATHÂS. 2,88. 37,68. Som. Nal. 121. Raga-Tar. 5, 85. Pankat. 21, 15. कास्मात्साङ्कारं ना-लापपिस न च स्भाषितानि पठिस 207, 14. Hir. 4, 7. Baie. P. 9, 10, 86. PRAB. 7, 2. VET. in LA. 35, 12. DHÛRTAS. 74, 15. 75, 6. 85, 6. med.: गायत्रीं पहते यस्त् MBn. 3, 8172. 4, 211. 6,818. 12, 18127. 13, 1295. fg. HARIV. 14381, mit dem acc, einer Gottheit den Namen der Gottheit laut aussprechen: यं (विभं) पठिति सदा सांख्याश्चित्तपत्ति च यागिन: MBu. 13, 1040. इति मां नामभिर्नित्यं पठत्येव दिवानिशम् HARIV. 14703. पठाते या ऽमीरः सर्वेर्गुन्हीर्नामिग्व्ययः 12561. स्मर्धं सततं विश्वं पठधं त्रिशरीरिपाम् 14982. – 2) für sich hersagen so v. a. lesen, studiren: ਸ਼ੁਰ ऊर्घ तु च्ह न्दांसि ज्ञेलेषु नियतः पठेत् M.4,98. 100. 115. एतन्मानवं शास्त्रं भृगुप्रीक्तं पुरुन्दित: 12,126. Hariv. 11164. R. 1,1.94. Hit. I, 15. med. Baig. P.7, 10, 46. नरं ज्याहितम् ein Schauspieler, der seine Rolle schlecht einstudirt hat, HAKB. Anth. 3, 2 v. u. - 3) Etwas vortragen so v. a. lehren, in einem Buche Jmd oder Etwas besprechen, — erwähnen, benennen, bezeichnen als (acc.): एवं मशकः पठित Lip. 3,4,16. व्याधयः संचारिषा इति वैद्यका पठित Kull. zu M. 3, 7. स्वाभेदाद्धिः पठितः zweimal erwähnt, — aufgeführt KAC. im gaņa सर्वादि zu P. 4, 1, 27. एतदिच्छाम्यक् श्रोतुं पुराणे पदि पद्यते MBn. 1,1438. युतं कि धर्मशास्त्रेषु पद्यमानं दिजातिभिः 3,16649. ऋषभाः शास्त्रपिठतास्तया जलचराद्य ये 14,2686. ऋग्वेदपाठपिठतं व्रतमे-तिं द्व द्वारम् 12, 13568. यूपांश शास्त्रपिठतान्दार्वान्हेमभूषितान् 14,2540. तावेती पूर्व देवाना पर्मा पठितावृषी ७,१४४० भाषा कि पर्मा कार्यः पुरु-षस्येक पदाते 12,5506. 1512. किरएयगर्भी भगवानेष च्छ्न्द्सि पदाते Son-JAS. 12, 15. पातालमेतस्य व्हि पादमूलं पठित BHAG. P. 2,1,26. उन्नं तीदगां च पिंठतं विषम् wird für Gift erklärt Suça. 2,260, 16. केचित् तकारास-मेंके पठिस Kâç. im gaņa सर्वादि zu P. 1,1,27. — 4) Elwas lernen von (abl.): याज्ञवल्क्यास्त्रयों पठन् Buks. P. 9,22,87.

- caus. पाठपति, ऋपीपठत्, ऋपीपठत P. 7,4,1, 8ch. sprechen lehren: न ट्यापार्शतेनापि मुकवत्पाठाते वका: Hir. Pr. 43. lesen lehren, unterrichten: पिता वैरी पेन बालो न पाठित: धंरेष. 9. बाले प्रहाद्म् पाठ-पामासतु: Baic. P. 7,5,2. पञ्च तस्त्राएयेतानि रचियवा पाठितास्ते राजपुत्राः Pankkat. 8,11 (ed. orn. 2,17).
- intens. oft hersagen: तं मस्रं पापठाते स्म Katelis. 37,78. fleissig lesen, studiren: स्रुतिविक्तिवचीभिः पापठिद्विश्च (v. l. पाठविद्वश्च) विप्नैः Varin. Bau. S. 42 (43), 9.